

L'Armando, o vivències a l'Àfrica.

Un relat de: [atram](#)

Eren els volts de Nadal i la gent s'afanyava a ocupar botigues per saciar el seu instint de consum més irrefrenable. Ella no havia sortit a firar-se, però va acabar comprant-se unes sabates. Feia molts mesos que havia volgut no comprar res.

Havia estat aquell estiu a Moçambic. Àfrica és un continent poblat per nens. Apareixien en ramats, sorgien d'arreu i es multiplicaven exponencialment fins a crear vertaderes mares negres. Va conèixer l'Armando, un nen especialment despert. Li va dir que volia presentar-li la seva família, que anés a casa seva. Quatre taulons i un plàstic com a coberta, immersa en la foscor més absoluta. Una minúscula estança, cinc rostres ajaguts a terra, apilonats a la llum d'una espelma. Ell vol ser ministre, o advocat. Són feines importants que li permetran treballar i ajudar la família, li digué. Somnia en tenir una pilota de veritat. Ara se les fa ell, les pilotes, amb trossos de bosses de plàstic i cordills.

La pluja continuava caient sobre aquella Àfrica pobre i oblidada. Aquell vespre s'acomiadà de l'Armando quan el seu rostre ja es confonia amb la negror de la nit, i s'estava dret enmig del carrer principal del poblat, enfangat i sembrat de deixalles, mentre li feia adéu amb la mà. Els ulls grossos i les dents blanques, els únics referents visibles del rostre, coronant la silueta esvelta i prima, descalça, que s'anava fent diminuta; mentre ella partia en un transport comunitari atapeït de gent, pensant què seria del futur de l'Armando. Agafà el paper ben plegat que li havia donat abans de marxar. El full tenia un dibuix de flors de coloraines que acompanyaven una petita carta. Li deia que estava trist per què ella marxava, però que no l'oblidaria. També li demanava que li agradaria que li enviés una pilota.

L'experiència havia estat màgicament reveladora: nosaltres consumim l'existència. Ells posseeixen el temps, l'ànima. La seva única malastrugança és tenir una esperança de vida de 39 anys.

Agafà les sabates que acabava de pagar en aquell moment de debilitat i tristor que impregnava el seu primer món. Es prometé que aquell Nadal no compraria cap regal. Però, si podia, li enviaria una pilota a l'Armando.